

[Forsvarsministeren.]

flere ansat i de øvre Lønklasser end i Bundstillingerne.

Som Bevis for, hvorledes Kontorpersonellet er lønnet paa Orlogsværftet, anførte det ærede Medlem nogle Tal, som jeg tror det er nyttigt at faa korrigeret og ledsaget af andre Oplysninger.

Den nye Indkøbsleder skal ikke have en Løn, som det ærede Medlem udtalte, paa 6 000 Kr., men en Begyndelsesløn af 6 600 Kr. 1 Kontorfuldmægtig har ikke en Slutløn paa 3 750 Kr., som det ærede Medlem udtalte, men 4 620 Kr. + Tillæg eller i alt for gifte 6 312 Kr. 8 Assistenten har en Slutløn paa 3 810 Kr. + Tillæg eller i alt for gifte 5 932 Kr. 17 Kontorassistenter har en Slutløn paa 2 880 Kr. + Tillæg eller i alt for gifte 5 112 Kr.

Jeg skal nøjes med disse Eksempler og blot fastslaa, at Lønningerne ikke er saa daarlige, som det ærede Medlem vil give det Udseende af, og for øvrigt er de i Overensstemmelse med, hvad der ydes Statens Kontorpersonel, saaledes som det er fastlagt i Tjenestemandsløven og i Finansministeriets Regulativ af 18. Juli 1940.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): De ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen og Hr. Valdemar Thomsen har kritiseret nogle af mine Udtalelser ved Smørlovens Behandling her i Rigsdagen for et Par Maaneder siden.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen beklagede, at jeg ikke til min Udtalelse om, at Landbrug og Fiskeri var de eneste Erhverv, som i Gennemsnit havde faaet deres Realindtægter forhøjet under Krigen, havde føjet, at disse Erhverv i Forvejen var ugunstigt stillede i Forhold til andre Erhverv. Det ærede Medlem maa have overset, at jeg netop under Forhandlingen her i Tinget — Sp. 56 — udtalte, at Landbruget aldrig havde hørt til de Erhverv, der havde haft de store Indtægter, og jeg tilføjede: Bortset fra de Par Tusinde Godsejere, vi har, ligger Landbrugets Indtægter lavt i Forhold til Bybeboernes. Jeg er altsaa netop kommet med den Tilføjelse, som det ærede Medlem mener burde være med. Det ærede Medlem og jeg er jo ogsaa enige i Hovedsagen: at Landbruget, alle Forhold taget i Betragtning, ikke for Tiden bør have en højere Smørpris og dermed være Skyld i, at Pris- og Lønskruen atter sættes i Bevægelse opad.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremsatte en Kritik, der bundede i et, bevidst eller ubevidst, urigtigt Citat af mine Udtalelser. Jeg havde, som før nævnt, og

som ogsaa korrekt citeret af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, udtalt, at Landbrug og Fiskeri var de eneste Erhverv, som under Krigen havde faaet deres Realindtægter forhøjet, men det ærede Medlem citerede mig, ganske uanfægtet af Sandheden, som om jeg havde sagt, at ingen andre havde faaet højere Indtægt under Krigen end disse to Erhverv. Selvfølgelig vilde en saadan Udtalelse være urigtig, og det kunde derfor heller aldrig falde mig ind at fremsætte den. Forskellen mellem en Forhøjelse af Realindtægten og en almindelig Indtægtsstigning er den, at i det første Tilfælde er Indtægten steget mere end Udgiften — og det er det, der er Tilfældet for Landbrugets og Fiskeriets Vedkommende —, i det andet Tilfælde, og det gælder de andre Erhverv, er Indtægterne vel forøget, men ikke saa meget, som Udgifterne er steget. Det var denne Forskel, som Statistisk Departement havde udregnet for mig, og som jeg anførte som en af Grundene til, at jeg ikke mente det berettiget at forhøje Smørprisen. Da det ærede Medlems Kritik var bygget op paa dette urigtige Citat, kan det næppe være nødvendigt for mig yderligere at fortsætte Diskussionen herom.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgte mig — Sp. 345 —, hvorfor det varede saa længe, inden den paatænkte landsomfattende Jordbundsundersøgelse blev gennemført. Det Forslag, som her er Tale om, gik ud paa, at Staten skulde udrede ca. 7,9 Mill. Kr. til denne Undersøgelse, medens Landbruget selv skulde betale 1,2 Mill. Kr. Naar Planen ikke blev gennemført, er det af forskellige Grunde. For det første blev der fra særdeles sagkyndig Side udtalt nogen Tvivl med Hensyn til, om Undersøgelsermetoderne var tilstrækkeligt sikre til Gennemførelse af en saa stor Plan. Dernæst kan man spørge, om det nu ogsaa er rigtigt at forcere en saa omfattende Undersøgelse væsentlig paa Statens Bekostning, naar der for Tiden indgaar en Mængde Prøver fra Landmænd til Undersøgelse uden særligt Statstilskud. Det synes unægtelig noget betænkeligt for Tiden at yde saa stort et Statstilskud til Landbruget uanset den enkelte Landmands Økonomi og de Arealer, han raader over, men Spørgsmaal om Statstilskud til Landbruget og deres Berettigelse plejer jo ikke at røre det ærede Medlem. Der er nu senere indkommet en mindre Plan, hvorefter 50 pCt. af Udgifterne ved Analysering af Jordprøver betales af Staten, i alt 200 000 Kr. i Aar. Dette Forslag er sendt til Finansministeriet med Anbefaling fra Landbrugsministeriet,